

Subject: Μήνυμα του Καθηγητή Κ. Χατζημπήρου - υπόψιν συναδέλφων και πολυτεχνειακής κοινότητας

From: announcements@ntua.gr

Date: 21/1/2014 11:46 πμ

To: all-announcements@lists.ntua.gr

Αγαπητοί Συνάδελφοι και Μέλη της Πολυτεχνειακής Κοινότητας,

Πριν 15 μήνες, ανακοινώνοντας την υποψηφιότητά μου για το Συμβούλιο Ιδρύματος, είχα στείλει το μήνυμα που παραθέτω στο τέλος. Οι προθέσεις μου, τις οποίες κοινοποιούσα με το μήνυμα, ηχούν παράξενα μέσα στην απαξίωση του ΕΜΠ που βιώνουμε σήμερα. Τον τελευταίο χρόνο κάθε άλλο παρά καταφέραμε να πετύχουμε σεβασμό στη νομιμότητα, συναίνεση, ανάδειξη της αξίας της γνώσης, ανάδειξη του Πολυτεχνείου σε κυψέλη παιδείας και καινοτομίας, εξασφάλιση ίσων ευκαιριών, άνοιγμα στην κοινωνία, οικολογικότερη λειτουργία της Πολυτεχνειούπολης(!!!). Για όλα αυτά τα αναγκαία που δεν έγιναν, φέρω το μερίδιο της ευθύνης που μου αναλογεί, ως μέλος του Συμβουλίου Ιδρύματος. Πράγματι, δεν αναλάβαμε αποφασιστικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Ας ληφθεί όμως υπόψη ότι, τουλάχιστον για τα εξωτερικά μέλη του ΣΙ, τα προβλήματα του ΕΜΠ είναι πρωτοφανή.

Πιστεύω ωστόσο ότι για την κατάσταση κάθε Δημόσιου Ιδρύματος υπεύθυνη είναι προπάντων η ηγεσία του. Στην περίπτωση της τετράμηνης καταστροφικής υποβάθμισης του ΕΜΠ, η τριμελής πρυτανεία είχε την υποχρέωση να εκτιμήσει σωστά τις συγκεκριμένες συνθήκες και να επιδιώξει τις κατάλληλες λύσεις. Το απόλυτο δόγμα της: "Όλοι χρειάζονται, κανείς δεν περισσεύει" (αλλά και το συμπλήρωμα: "Όλοι παραμένουν όπου υπηρετούσαν") αποδείχτηκε μοιραίο για το Ίδρυμα, αλλά και για τους ίδιους τους ανθρώπους που υποτίθεται ότι θα εξυπηρετούσε. Έγινε κάκιστη διαχείριση με μέγιστη ζημιά. Κορυφαία θεωρώ την αδικία σε εκατοντάδες διοικητικούς υπαλλήλους, πολλούς από τους οποίους γνωρίζω προσωπικά. Άνθρωποι που έκαναν, με γνώση και ποιότητα, δουλειές απαραίτητες για την λειτουργία του ΕΜΠ, υποχρεώνονται να απομακρυνθούν, ενώ παραμένουν άλλοι, λιγότερο αναγκαίοι, με προσόντα αμφίβολης αξιοπιστίας. Οι τελευταίοι διαθέτουν όμως την υποστήριξη κάποιων ισχυρών συντεχνιών ή παραγόντων. Από την άλλη μεριά, το Υπουργείο και η κυβέρνηση έχουν σοβαρές ευθύνες, διότι προχώρησαν σε άτσαλες και σπασμωδικές κινήσεις προκειμένου να μειώσουν όπως όπως το κόστος μισθοδοσίας, ενώ, με απόλυτα συντηρητική και παλαιοκομματική νοοτροπία, συνεχώς υποσκάπτουν τη μεταρρύθμιση των ΑΕΙ. Πάντως, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στο ΕΜΠ, όπως και στο ΕΚΠΑ, ο αριθμός των υπαλλήλων ήταν υπερβολικός και μια ορθολογική διαχείριση του προσωπικού ήταν απαραίτητη. Η τίμια αξιολόγηση των ανθρώπων και των αναγκών από τις ηγεσίες των Ιδρυμάτων, θα έπρεπε να οδηγήσει στον εξορθολογισμό των υπηρεσιών και σε μια λογική εξοικονόμηση πόρων.

Υψιστη υποχρέωση της πρυτανείας είναι να εξασφαλίζει ανοιχτό και λειτουργικό το πανεπιστήμιο. Οφείλει να διασφαλίζει τον σεβασμό στη νομιμότητα, να μην αδρανεύει ενώπιον παρανομιών, όπως η μη σύννομη λειτουργία της Συγκλήτου και της Επιτροπής Διαχείρισης Ειδικού Λογαριασμού, όπως η ανοχή βίαιων πρακτικών στο Ίδρυμα, π.χ. «περιφρούρηση», δηλαδή παρεμπόδιση καθηγητών, φοιτητών, ερευνητών ή υπαλλήλων να εργαστούν και «κατάληψη», δηλαδή κατοχή ακαδημαϊκών χώρων, από τους οποίους αποκλείονται οι διαφωνούντες. Αποτελέσματα της αδράνειας είναι η υποβάθμιση των σπουδών παρά την υποκριτική συγκάλυψή της με «διάσωση» του εξαμήνου, η κατάρρευση των ερευνητικών προγραμμάτων και των διεθνών συνεργασιών, η καταπάτηση της ισότητας των ευκαιριών με την απομάκρυνση των πιο ευσυνείδητων υπαλλήλων.

Σε πολλά ελληνικά πανεπιστήμια, πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις,

προκειμένου να ασκήσουν αντιπολίτευση, αμελούν τους σώφρονες τρόπους διαχείρισης. Συμπαράτασσονται με μερικούς καθηγητές και φοιτητές που πιστεύουν ότι το πανεπιστήμιο αποτελεί προπύργιο όχι για την επανάσταση της γνώσης αλλά για την κοινωνική ανατροπή. Η απεργία, από μέσο υπεράσπισης των θιγόμενων εργαζομένων, μετατρέπεται σε όπλο κατά της κυβέρνησης. Οικοδομείται ένα μείγμα ετερόκλητων θέσεων, με αποτέλεσμα να στηρίζονται συμμαχίες λαϊκής δεξιάς και ακραίας αριστεράς. Έτσι κερδίζονται συνδικαλιστικοί συλλόγοι, ίσως και πρωτανικές εκλογές, με επιδίωξη την ανάσχεση της όποιας μεταρρύθμισης, την διάσωση του βαθέως πανεπιστημίου. Εν τούτοις, υπάρχει ένα μεγάλο ποσοστό διδασκόντων και μελών της Πολυτεχνειακής Κοινότητας που πιστεύουν ότι η κοινωνική πρόοδος βασίζεται στην αναβάθμιση και όχι στην παρακμή του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Με μεταρρυθμιστικές πεποιθήσεις και με γνώμονα την απόλυτη προσήλωση στη νομιμότητα, θα προσπαθήσω κι εγώ προσωπικά να συμβάλω κατά το τρέχον έτος στην επούλωση των πληγών του ΕΜΠ και στην σταδιακή επαναφορά του σε κατάσταση εκπαιδευτικής και επιστημονικής αξιοπιστίας.

Με εκτίμηση,

Κίμων Χατζημπίρος

On 12/10/2012 8:32 μμ, Kimon Hadjibiros wrote:

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με το μήνυμα αυτό θέλω να κοινοποιήσω την πρόθεσή μου να είμαι υποψήφιος στις επικείμενες εκλογές για το Συμβούλιο του Ιδρύματος και να ζητήσω

την υποστήριξή σας. Παραθέτω εν συντομία τις θέσεις μου, οι οποίες αποτελούν και τους λόγους για την υποψηφιότητά μου:

1.0 απόλυτος σεβασμός στη νομιμότητα. Ανεξάρτητα από την συμφωνία ή διαφωνία με το νόμο και από τις θεμιτές ενέργειες για την αλλαγή του, η τήρησή του αποτελεί υποχρέωση του κάθε πολίτη και, προφανώς, του πανεπιστημιακού δασκάλου που οφείλει να δίνει το θετικό παράδειγμα. Η αποκατάσταση των εγκαταστάσεων του ΕΜΠ ως «Χώρων Δικαίου» είναι ύψιστη προτεραιότητα.

2. Η ανάδειξη του Πανεπιστημίου σε κυψέλη παιδείας και καινοτομίας. Η λειτουργία των αμφιθεάτρων, των εργαστηρίων, των βιβλιοθηκών να μην διακόπτεται για κανένα λόγο, να μην παρεμποδίζεται από καταλήψεις, απεργίες, αποφάσεις της Συγκλήτου ή οποιουδήποτε άλλου οργάνου και αυτό να γίνει αποδεκτό από όλους και να δημοσιοποιηθεί ευρέως. Η πρόοδος αλλά και, ενδεχομένως, οι επιδιωκόμενες ανατροπές, δεν θα έλθουν από ένα κλειστό, αλλά από ένα παραγωγικό και συνεχώς ανοικτό Πανεπιστήμιο. Στόχος τα φώτα να μην σβήνουν ποτέ στο ΕΜΠ.

3. Η μέγιστη δυνατή προσπάθεια για συναίνεση. Στο Συμβούλιο χρειάζονται πρόσωπα με ευρεία αντίληψη των επιστημονικών και κοινωνικών ζητημάτων, με θέληση και ικανότητα να συνεργαστούν και να βρουν τα κοινά σημεία με όλους όσοι υπερασπίζονται το ποιοτικό Δημόσιο Πανεπιστήμιο και επιθυμούν την βελτίωση της εκπαιδευτικής και ερευνητικής απόδοσής του.

4. Η αξία της γνώσης. Η επίλυση των εξαιρετικά σύνθετων επιστημονικών, τεχνικών, και κοινωνικών ζητημάτων της χώρας δεν είναι δυνατή μέσω ανορθολογικών προσεγγίσεων οποιασδήποτε προέλευσης αλλά μόνο μέσω της έλλογης γνώσης. Το ΕΜΠ έχει την δυνατότητα και την υποχρέωση να την δημιουργεί και να την διαθέτει στην ελληνική κοινωνία.

5. Η εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Οι πανεπιστημιακές σπουδές πρέπει να είναι απόλυτα προσιτές σε όλα τα ταλαντούχα πρόσωπα, ανεξάρτητα από τα εισοδήματα και τις σωματικές τους ικανότητες.

6. Το άνοιγμα στη κοινωνία. Η αξιοποίηση των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου θα συμβάλει στην προώθηση συνεργασιών με επιχειρηματικές και με κοινωνικές δραστηριότητες και πρωτοβουλίες, για τον εκσυγχρονισμό και την πρόοδο της χώρας.

7. Η οικολογική διάσταση. Οι εγκαταστάσεις και οι δραστηριότητες του ΕΜΠ να γίνουν περιβαλλοντικά φιλικότερες, να ζωντανέψουν οι υπαίθριοι

χώροι, να προσφέρεται σε εργαζόμενους και φοιτητές ένα ελκυστικό, φυσικό, ήσυχο και ασφαλές περιβάλλον, να αναπτυχθούν δραστηριότητες όπως η ανακύκλωση του 100% των αποβλήτων και η εξοικονόμηση ενέργειας.